

עמ"ת 4661/11/17 - דורון אוחיין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 4661-11-17 אוחיין(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
העורר
נגד
המשיבה

כבוד השופט ארז פורת

דורון אוחיין (עציר)

מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט קמא (בית משפט השלום בקריות, כב' השופטת אילת השחר ביטון פרלה, במ"ת 37644-10-17), בה נעתר בית משפט קמא לבקשת המשיבה והאריך את התנאים המגבילים שהוחלו על העורר, עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום, בו יוחסו לו עבירות של סיוע להתאכזרות והתעללות בבעל חיים, סיוע להיזק לבעל חיים, קשירת קשר לעוון, הסגת גבול ולכליאת שווא.

על פי הנטען, בעקבות כך שכלבתם של המתלוננים שרטה את בתו של הנאשם הנוסף בפניה, הגיעו העורר והנאשם הנוסף שהוא אחיו, לבית המתלוננים, במטרה לפגוע בכלבה. נטען כי העורר נעל את המתלוננים בתוך דירתם, כדי שלא יפריעו בשעה שהנאשם האחר פוגע בכלבה באמצעות דקירתה בסכין.

כתוצאה ממעשה הנאשם האחר, מצאה הכלבה את מותה.

3. בית משפט קמא נעתר כאמור לבקשת המשיבה, תוך שהוא קובע כי בידי המשיבה תשתית ראיות לכאורה לתמיכה באישומים בעניינו של העורר, וכי מדובר במעשים שיש בצידם עילת מעצר מתוחמת, ועל כן התנאים הגבילים מספקים ומאיינים את המסוכנות במקרה זה בעניינו של העורר.

החלטה זו היא שבבסיסו של הערר שבפניי.

4. העורר סבור כי לא היה מקום להורות על הארכת התנאים המגבילים בעניינו עד תום ההליכים מבלי

שיוזמן תסקיר מעצר, שיבחן את הצורך המתמשך באותם תנאים. נטען כי חומר הראיות מכורסם בעניינו של העורר ואינו מהווה תשתית ראיות לכאורה. עוד צוין כי גם אם העורר אכן נעל את דלת הדירה כמיוחס לו, עדיין הייתה במקום דלת יציאה נוספת לחצר, שדרכה יכלו המתלוננים לצאת, ומכאן שלא נכלאו על ידי העורר.

העורר אף ציין כי המתלוננים היו מסיגי גבול בדירה בה שהו בזמן האירוע, שכן לא הייתה בידיהם, באותה העת, זכות חוקית לגור במקום והם בעצמם היו מסיגי גבול, ומכאן שהעורר לא יכול להיות מסיג גבול בעצמו באותו המקום.

5. שמעתי את תגובת ב"כ המשיבה ועיינתי בתיק הראיות. גרסתם האוטנטית של המתלוננים שנמסרה לשוטרים, עם הגעתם לזירה, סמוך אחר האירוע, סיבכה את העורר במעשה נעילת הדירה במטרה לסייע לנאשם האחר לפגוע בכלבה.

על גרסה זו חזרו המתלוננים בעדויות שמסרו מאוחר יותר: כך בגרסתה של שני אחיו מיום האירוע אך גם מיום 16/10/17, ואמרתו של מיכאל אוחנה, אמרתה של מיטל עטיאס וכן העד שון עטיאס.

לצד אמרות מפלילות אלה "סיפור המסגרת", קרי העובדה שכלבת המתלוננים שרטה את בתו של הנאשם האחר, עניין זה לא היה שנוי במחלוקת. מהראיות בתיק עולה כי הנאשם האחר התייחס לאירוע שריטת בתו במלוא החומרה ואף אשתו התבטאה כי היה זה "מפחיד".

אני סבור כי יש במסת הראיות שבתיק בכדי להעבירו את משוכת הראיות לכאורה, זאת חרף גרסתם הסותרת של העורר, אחיו ובת זוגו. יודגש כי העורר מאשר שבביקור הנוסף בבית המתלוננים התלהטו הרוחות באופן התומך בגרסת המתלוננים.

עוד בתיק ראיות לכך שתוכנית העורר ואחיו לפגוע בכלבה נרקמה מראש, והייתה ידועה לנוכחים: אם לא מתוך הצהרתו הקולנית של הנאשם האחר כי "בא לקחת את הנשמה", התבטאות ששמעו העדים מפיו, ניתן להפנות לאמרת מיטל עטיאס לפיה גם בת זוגו של העורר ידעה על התוכנית, שכן דחקה בנאשם האחר לבצע את מעשיו ולא להשתהות.

6. גם אם עובדתית הייתה בדירה יציאה נוספת, הרי שבנסיבות אני סבור כי יש במעשי העורר כדי להוות סיוע לנאשם האחר, לפחות בדרך של הסחת דעתם של המתלוננים, מיקוד תשומת ליבו בו ובמעשיו, תוך שהוא מונע או מקשה על התערבות המתלוננים במעשי המעורב האחר.

7. אזכיר כי בית המשפט הדן במעצר עד תום ההליכים, אינו בוחן בשלב הזה את מהימנות הראיות

ומשקלן. הצבר הראיות כאן, בנסיבות ובתיאור סיפור המסגרת כאמור, מבסס לטעמי מסד לכאורי מספק, ולפיכך ראיתי לדחות את טענת העורר לעניין העדר תשתית ראייתית מספקת.

8. החלטת הערכאה קמא לעניין הארכת התנאים המגבילים עד תום ההליכים, בשים לב לחלקו הנטען של העורר באירוע, נראית לי מוצדקת. היא יוצרת אבחנה נכונה בין העורר למעורב האחר, ויש בה בכדי לאיין את עילות המעצר המתוחמות שקיימות בעניינו של העורר.

העובדה כי העורר היה משוחרר לפני הגשת כתב האישום בעניינו בלא כל מגבלה פרק זמן מתוחם, אינה מאיינת את המסוכנות ואין בכך ללמד על מידת מסוכנותו אחר שהוגש כתב האישום, בוודאי שעה שמתקיים גם חשש לשיבוש הליכי משפט בשים לב לכך שכלל העדים מתגוררים בסמוך ומוכרים לעורר, ואם ייצא מביתו, יוכל לפוגשם בלא כל קושי.

9. אני סבור כי אם תוצע אפשרות תעסוקתית בליווי מפקח צמוד, ניתן יהיה לשקול אותה בחיוב. עוד אציין כי אחר שמיעת כלל עדי הזירה, ניתן יהיה לשוב ולהידרש למידת הצדקת אותם תנאים מגבילים, והיקפם.

מהטעמים האמורים, החלטתי לדחות את ערר. החלטת הערכאה קמא לעניין התנאים המגבילים תעמוד איפוא בעינה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.